

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Allevegne hvor jeg vanker

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Allevegne hvor jeg vanker", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 321*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid130155/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

6. Saa farer verden bort med hendes herlighed,
Jo meer hun sliger op, jo mere gaaer hun ned,
Saa længe holdt det is, saa længe laae den snee,
Og det, der følger paa, er jammer, nød og vee.

7. Nu fule orme-sæk, saa faaer du da vel troe,
At du ey ene skal paa jorden evig boe,
Skriv verdens herlighed blant dine nuller ind,
Korsfæst dit kiød og blod, og bryd dit stolte sind.

8. Betænk hvad hun er lang, den store evighed,
Bereed dig til din død, hun slaaer dig, før du veed.
Gjør god og bedre dig, at du paa dommens dag
Skal ey beskæmmes, men der staae med vunden sag.

9. Opløft din siel til Gud, og kast dit hele sind,
Med hvad du haver, paa hans milde hierte ind,
Forelsk dig i ham, kydsk, bedrøvet for ham vær,
Hvor salig den, som har Gud over alting kier.

486

2. Om Døden og Opstandelsen.

Nr. 247.

Mel. Dagen viger og etc.

A lloevne hvor jeg vanker
Jeg min JEsu har i tanker,
Hvor jeg ligger, sidder, gaaer,
Efter ham min længsel staaer.

8, 1: *huud*] *huor* *h*.
Nr. 247, 42-3.

6, 1: *saa*] *skledes*; *hendes*] *sin*. — 6, 2: *Ju høiere det går opad i verden, des dybere bliver foldet.* — 6, 3: *det* [*is*] *den is*. — 7, 1: *fule*] *rådne, hæslige*. — 7, 2: *ene*] *modsat alle andre*. — 7, 3: *Billedet*: er Brorsons. — 7, 4: *korsfæst dit kiød og blod*] *Gæl. 5, 24*. — 8, 2: *staaer*] *ræmmte*. — 9, 3: *kydsk*] *vel at forstø ud fra det bibelske billede af Herren som ægtemanden; frafaldt fra ham ses som her, Hos. 1, 2; 3, 1, og verdensindøds kristne kaldes »horkvindere», Jak. 1, 4 (nu gengivet ved »tro»); kydsk betyder da: fri for al utroskab mod Herren. bedrøvet for ham: om inderlig længsel efter ham.*

Nr. 247. Oversættelse. Allenthalben wo Ich gehe, A. Frisch (?), Schr. s. 1339.

2. Bort fra verdens land at ile,
Mæt af møye, hiem til hvile,
Jeg er reyse-færdig til,
Naar min søde JEsus vil.

3. Naar jeg med ham skal regiere,
I det høye triumphere,
O hvor vil jeg være glad
I den gyldne engle-stad.

4. O hvor vil jeg mig da glæde,
Naar min JEsus mig vil klæde,
Føre ind paa himlens slot,
O hvad vil det være got.

5. Da skal mund og hierte klinge,
Med min Frelser lof at bringe,
Blant udvaltes sang og lyd,
I Guds englers setskabs fryd.

6. Der er livet ufortrøden,
Fri fra synden, fri fra døden,
O hvor vil jeg være froe
I Guds englers samqvems roe.

Nr. 248.

Den tiid gaaer an, som JEsus selv har sat,
Da al min vee skal sige mig god nat,
Far vel, far vel, du onde verdens stad,
Mit fængsel, Gud skee lof, nu skilles ad.

Nr. 248. 247-248: 1, 2: *vee* = *273*.

2, 1-3: At ile bort ... er jeg reysefærdig til. — 3, 1: Rom. 5, 17; 2. Tim. 2, 12; Job. Ab. 3, 21. — 3, 4: Job. Ab. 21, 18. — 4, 2: Job. Ab. 3, 5; 7, 9. — 6, 1: *ufortrøden* men bekymring eller sorg. — 6, 4: *roef* glæde.
Nr. 248. Oversættelse. Die Zeit geht an, die JEsus hat bestimmt, J. Scheffler, Schr. n. 1342. Salmen er omfattet af Grundtrug til »Dea nærmer sig, den Time forløbte, — 1, 1: gaaer an| begynder; sat| bestemt. — 1, 2: *vee* = *273* i ældre sprog almindelig afskedsbilsen = farvel. — 1, 4: skilles ad| brister, abner sig.